

Bosch & Duin's Belang!

Informatiebulletin van de Vereniging Bosch & Duin en omstreken
Derde Jaargang, Uitgave 7, juni 2007

Vanaf 18 juni zal -in ieder geval voor hen die onze buurtschap wel aandoen, maar niet zo goed kennen- Bosch en Duin tijdelijk een doolhof zijn.

BOSCH EN DUIN
GEM. ZEIST

Met ingang van die datum zullen namelijk de aanpassingen aan de wegen worden uitgevoerd waar we vanaf 2004 intensief met de gemeente over hebben gesproken.

De wijzigingen geven een hogere prioriteit aan het fietsverkeer als tot voorheen en beogen verder de veiligheid voor alle verkeersdeelnemers te verbeteren.

Een ieder heeft inmiddels een brief van de Gemeente ontvangen met nadere informatie over de gevolgen van de werkzaamheden.
Na intensief overleg is gekozen voor een bescheiden uitvoering op die plaatsen die verkeerstechnisch de grootste problemen in Bosch en Duin en Huis ter heide opleveren.
In plaats van het rücksichtsloos plaatsen van drempels, rimpels, richels, betonnen plantenbakken halve wegafsluitingen en versmalde baanvakken is gekozen voor een aanpak die minder afbreuk doet aan het aanzien van de buurtschap en dan ook nog alleen op die plaatsen waar de veiligheid te wensen overlaat.
In geheel Bosch en Duin zal de maximale snelheid 60km per uur bedragen.

Op de schop of door de bocht...

Door Barbara van der Lely - Van Erckelens

Ik loop de luie trap op naar de voordeur, bewonder de schitterende tuin (en zie de groene overalls nog zo voor me!). Een lichtroze camelia staat in volle bloei. Ik bel aan en Annediek doet open. Ze verontschuldigt zich: er is nog geen kapstok en die van de kinderen is net naar beneden gevallen. Het huis, één van de oudste van Bosch en Duin, is prachtig opgeknapt. De oude tegels, de balken en de marmeren haarden zijn behouden gebleven en de keuken -met veel roestvrij staal- lijkt zo uit een tijdschrift te komen. Ik begroet de kinderen, die met hun mond vol paaseitjes aan de keukentafel zitten te tekenen. Met een kopje thee gaan we in de dieprood geschilderde sfeervolle eetkamer zitten. Een schattige puppy komt binnenglijden over het gladde parket en begint tevreden aan mijn tas te knagen. Ik pak mijn bloknot en vulpen...waar zullen we beginnen...?

Hoe ben je hier zo terechtgekomen?

Mijn man (Pim) en ik hebben destijds in Utrecht gestudeerd en gewoond. Deze omgeving was dus al bekend voor ons. Toen we vanuit het buitenland overgeplaatst werden naar Nederland, zijn we bewust in deze buurt gaan zoeken. We wilden graag in het groen wonen en niet meer in de stad.

In welke landen hebben jullie gewoond? (Echtgenoot Pim werkt bij de - nog oer Nederlandse - ABN AMRO).

Eerst 6 jaar in Frankfurt en toen nog een paar jaar in Londen.

Heb je dat leuk gevonden?

Ja! Toen we uitgezonden werden, had ik net een baby.

Ik werkte indertijd bij de Universiteit van Utrecht, maar kon daar niet minder dan vier en een halve dag blijven

Dido is een rasechte Bosch en Duiner!

“Ik heb het gevoel dat ik met vakantie ben!”

werken. Ik wilde mijn baby niet zo veel dagen naar de crèche doen, dus het kwam wel goed uit dat we werden overgeplaatst. Kon ik me lekker op het moederschap storten. Het was de bedoeling dat we er drie jaar zouden blijven, maar het werden er zes. Sophie is daar geboren. In het begin was het wel even moeilijk, als je daar met je baby in de wagen door de wijk loopt en niemand kent, maar uiteindelijk zijn we daar na zes jaar toch met tranen in de ogen weggegaan.

Je zei dat je in Utrecht aan de Universiteit werkte. Wat deed je daar?
Ik heb rechten en filosofie gestudeerd en heb daarna het postdoctoraal onderwijs voor de Faculteit Rechten georganiseerd.

Heb je die baan nooit gemist?
Nee, ik was er eigenlijk wel klaar mee. Het was tijd voor iets anders. Ik wilde ook graag promoveren. Door het verblijf in het buitenland is het wat vertraagd, maar het gaat zeker gebeuren. Tenslotte zit ik nu weer dicht bij Utrecht.

Na Frankfurt werd het Londen. Hoe was dat?
Het was met name voor de kinderen wel erg wennen. In Frankfurt bezochten ze de internationale school,

waar ze onderwijs kregen in het Duits en in het Engels en in Londen gingen ze naar de Nederlandse Shell school, waar het onderwijs ineens in het Nederlands was. We hebben dat expres gedaan omdat we verwachtten dat we uiteindelijk toch wel weer in Nederland terecht zouden komen. Justus heeft de eerste drie weken alleen maar verbaasd om zich heen gekeken. Het was ook zo anders dan in Duitsland.

Hoezo?
Nou, in Frankfurt zaten ze op een klein privé-schooltje, heel ouderwets. Ik heb daar nog in het bestuur gezeten met een Duitse graaf. De mentaliteit was zo anders. De leraren hadden klasse, de kinderen waren beleefd....

Was dat in Londen dan zo anders?
Ja, daar kregen we toch te maken met - als ik het zo zeggen mag - de 'Hollandse hufferigheid' en dat is hier nog veel erger (ik denk ook nog wel eens met weemoed aan mijn eigen schooltijd, waar de rector 's morgens boven aan de trap stond om de leerlingen te begroeten en de leraren les gaven in jasje-dasje en er nog respect was...).

Waar heb jij je zoal mee beziggehouden in Londen?
Ik heb veel met muziek gedaan, huis-

concerten georganiseerd, muziekles gegeven en natuurlijk regelmatig dingen op de school van de kinderen gedaan.

En toen werden jullie naar Nederland overgeplaatst. Waarom hebben jullie specifiek voor Bosch en Duin gekozen en niet voor Zeist of Bilthoven bijvoorbeeld?

Hier heb je meer vrijheid, meer lucht, in alle opzichten! Het voelt als thuiskomen. Mensen letten niet zo op wat je doet. Er hangt een prettige sfeer. Bosch en Duin heeft gewoon een bepaalde allure en dat spreekt ons erg aan. Toen we hier net woonden kwamen er meteen allemaal burens langs met bloemetjes en we kregen meteen het gevoel dat we welkom waren.

Als moeder van kleine kinderen ben je toch een soort taxichauffeur, omdat er hier geen openbaar vervoer is en het te gevaarlijk is om kleintjes te laten fietsen. Vind je dat geen bezwaar?

Ach nee, dat moest ik in Londen ook altijd. Voor Nederlandse begrippen wonen we ver van school, maar voor buitenlandse begrippen niet. In Londen moest ik een half uur rijden naar de school van de kinderen en hier maar 10 minuten. Maar ja ze moeten natuurlijk ook nog naar muziekles en hockey en tennis en jazzballet... (Ja, Uw schrijver herinnert zich nog als de dag van gisteren hoe ze leerde toveren als haar kinderen alledrie op hetzelfde tijdstip ergens verwacht werden).

Waarom zijn jullie voor dit huis gevallen?

Het is één van de oudste huizen van Bosch en Duin. Het heeft veel karakter, echt een "grown up" huis. En weet je, ik moet dan wel veel rijden, maar als ik hier dan weer uitstap, heb ik meteen het gevoel dat ik met vakantie ben.

Dit gevoel herken ik wel!

uw energie
hun welzijn
uw droom
onze ondersteuning

Alles heeft u gegeven aan uw werk en uw gezin. Misschien is het tijd om meer energie te steken in die andere passie: uw lang gekoesterde wens. Wij ondersteunen u graag om uw droom te realiseren en zorgen dat uw financiële planning, vermogensbeheer en vermogensoverdracht zorgeloos verlopen. Uw Private Banker is uw aanspreekpunt voor al uw zaken. Wij heten u graag welkom in Villa Nuova aan de Utrechtseweg 46 te Zeist. Voor een afspraak kunt u contact opnemen met Hans van Dijk, Senior Private Banker onder nummer (030) 232 71 86, of kijk op www.abnamro.nl/privatebanking.

Meer mogelijk maken ABN-AMRO Private Banking

"Hier heb je meer vrijheid, meer lucht, in alle opzichten!"

Natuurgebied Soesterberg

Door Irene Kokkeel

Het is een zonnige voorjaarsochtend, als ik met Marco Glastra, directeur van het Utrechts Landschap op het terras van Landgoed Oostbroek neerstrijk voor een gesprek. Uit het bos klinkt de roep van een uil, die het weer blijkbaar te mooi vindt om te gaan slapen. Vragen hoef ik eigenlijk niet te stellen. Marco pakt er een paar kaarten bij en steekt enthousiast van wal. Al snel hebben we een boeiend gesprek over datgene wat ons allen bezig houdt: de toekomst van vliegbasis Soesterberg.

De Utrechtse Heuvelrug is een gebied met relatief veel natuurgebieden. Echter, deze zijn stuk voor stuk zo klein dat bepaalde soorten als de boommarter en de das niet behouden kunnen blijven als er geen natuurlijke verbindingen zijn tussen al die gebieden. De A28 en de Amersfoortse weg zijn door hun drukte onneembare barrières geworden voor de dieren. Ook vliegbasis Soesterberg is door zijn hekken een ondoordringbaar gebied voor alles wat niet vliegt.

De vliegbasis is het hart van de Utrechtse Heuvelrug en een noodzakelijke schakel tussen oost en west. Bovendien is het van nature een prachtig natuurgebied. Daarom is het Utrechts Landschap vastbesloten dit gebied te verwerven om zo een natuurlijke corridor te creëren voor het wild in onze regio en een prachtig natuurgebied te ontsluiten voor het publiek.

Zojuist weer uitgesteld, zal de luchtmacht per 1 januari 2009 Soesterberg verlaten. Hiermee komt een terrein

van 500 ha vrij. Defensie blijft eigenaar van Kamp Nieuw Amsterdam en van het Wallaert Sacré Kamp en in de hangars wordt het Nationaal Militair Museum gevestigd. Ook blijven er nog een paar afdelingen van defensie op het oude terrein. Al met al zal

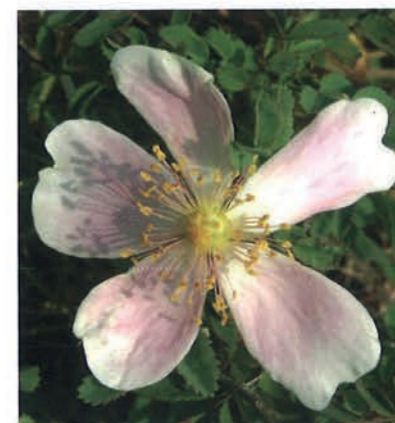
defensie van de 500 ha er 100 ha houden. De andere 400 ha komen per 1 januari 2009 in eigendom van de Provincie Utrecht. Van de Provincie heeft het Utrechts Landschap inmiddels de toezegging dat het alle grond mag kopen die niet voor woning-

bouw gereserveerd wordt. Dat klinkt aardig, maar hier schuilen addertjes onder het gras.

Om de vliegbasis te ontdoen van heel veel hectaren beton en om de militaire gebouwen op te ruimen is ongeveer 60 miljoen Euro nodig. Deze moeten terugverdiend worden met het verkopen van grond voor woningbouwprojecten. Dat kwam erop neer dat er ongeveer 1500 woningen gerealiseerd zouden moeten worden op het voormalige vliegveld. Hierdoor bleef er weinig over voor het Utrechts Landschap en werd het moeilijk om de ecologische hoofdstructuur te handhaven. Gelukkig hebben de bewonersverenigingen en het Utrechts Landschap de eerste plannen van de provincie van tafel kunnen vegen en wordt er het komende halfjaar gewerkt aan een alternatief.

Het Utrechts Landschap gaat een natuurvisie maken en de provincie is bereid te zoeken naar ander geld dan woningbouw, waarbij niet alle kosten op voorhand terugverdiend hoeven te worden.

Er wordt gekeken naar een manier om de opruimkosten terug te brengen naar 40 à 45 miljoen Euro. Oplossingen worden gezocht in de richting van hergebruik van de 'shelters' en het gedeeltelijk laten liggen van de landingsbanen, die dan bestrooid zouden worden met zand. De woningen zouden, als het aan het Utrechts Landschap ligt moeten worden gesitueerd rond Soesterberg Noord. Het dorp krijgt hierdoor nieuw leven ingeblazen en zou mogelijk een toeristische bestemming kunnen krijgen met attracties als Paleis Soestdijk, het Nationaal Militair Museum, Dierpark Amersfoort en de Piramide van Austerlitz in de

schap is een actie begonnen waarbij het meters grond verkoopt voor 15 Euro. Iedere particulier kan een kaart invullen en meters kopen. Iedere gekochte meter gaat af van de voor woningbouw geplande grond. Dit zal het eerst te merken zijn in Den Dolder en Bosch en Duin. De inzet is om daar geen woningbouw te plannen maar de broodnodige corridor voor het wild. Ook bedrijven worden van harte uitgenodigd om grond te kopen en hun naam te verbinden aan de groene vliegbasis. Het is zelfs mogelijk de landingsbaan te kopen en daar je naam aan te verbinden als bedrijf. Daarnaast is er een actie van Vroege Vogels waarbij oude mobieltjes kunnen worden ingeleverd. Ieder oud mobieltje levert 3,50 Euro op voor het Utrechts Landschap. Het geld uit deze acties is niet alleen een prachtig startkapitaal voor het Utrechts Landschap maar ook een politiek statement. Als er met de actie voldoende privaat kapitaal wordt opgehaald, zal het gemakkelijker zijn geld te krijgen van de provincie, het rijk en zelfs Europa. Het gaat hier tenslotte om een uniek natuurgebied en een Nationaal Militair Museum dus de vliegbasis is zeker ook een publieke zaak.

Laatste vraag aan Marco Glastra: Wat is je ideaal voor de vliegbasis over 10 tot 20 jaar?

Glastra ziet een glooiend heidelandschap voor zich met boomgroepen, open plekken en bosranden. De directe omgeving. Woningbouw op andere plekken is voor het Utrechts Landschap onacceptabel. Het zou niet alleen veel grond kosten maar ook nog eens nieuwe infrastructuur eisen. Het Utrechts Landschap wil juist geen ander dan bestemmingsverkeer en fietsroutes op de vliegbasis. In Soesterberg is de infrastructuur al voorhanden.

Hoe kunnen deze mooie idealen nu bereikt worden? Het Utrechts Land-

Laatste vraag aan Marco Glastra: Wat is je ideaal voor de vliegbasis over 10 tot 20 jaar? Glastra ziet een glooiend heidelandschap voor zich met boomgroepen, open plekken en bosranden. De historie van het gebied als luchtbasis en icoon van de koude oorlog moet echter wel zichtbaar blijven. Het zou mooi zijn als je de met zand bedekte landingsbanen nog zou kunnen zien liggen en als de oude 'shelters' een nieuwe functie zouden kunnen krijgen. Het moet een gebied worden met rust en veiligheid voor de dieren. Voor de mens wordt het een gebied om je hart aan op te halen met een zweefvliegveld, mooie wandelroutes en een Nationaal Museum.

www.utrechtslandschap.nl

WWW.MEERWIJKBV.NL

MEERWIJK BV
SCHOONMAAKBEDRIJF

St. Laurensdreef 11, 3565 AJ Utrecht
T 030 - 262 48 04 F 030 - 261 78 09 E info@meerwijkbv.nl

NIET ALLEEN VOOR HET REGULIERE SCHOONMAAKWERK!

PARKLAND **ZOETBROOD**
MAKELAARDIJ ASSURANTIËN

Bemiddeling bij:

- verkoop • aankoop • taxaties
- hypotheken • verzekeringen

Parkland Makelaardij Dolderseweg 138c
3734 BL Den Dolder
030 - 228 3530
info@parkland.nl

Zoetbrood Assurantiën Dolderseweg 138d
3734 BL Den Dolder
030 - 229 0558
algemeen@zoetbrood.nl

zich over de vraag welke naam de nieuwe gemeente moest krijgen. Bos schrijft later daarover: 'Dewijl het Zeyster gedeelte geen eigenlijke naam had, en de plaatsaanduiding dáár gewoonlijk geschiedde naar het Logement Het Huis ter Heide, of den Mac-Adam-weg; terwijl de benaming van het Soester gedeelte, Soesterberg (ook wel kort weg den Berg), toch reeds eenen zeer onbepaalden omvang had, en daarenboven voor geheel de hooge streek niet oneigenaardig was, besloten wij deze naam voor de gansche buurt voor goed aan te nemen.'²

Tussen de vroegere overplaats en de buitenplaats loopt de in het midden 17e eeuw aangelegde Amersfoortseweg. Jacob van Lennep en Dirk van Hogendorp maakten in 1823 een reis door Nederland. Op 13 augustus waren zij in Zeist en wilden zij te voet naar Amersfoort gaan. 'Tot Vollenhoven³ toe was de weg aangenaam, maar daer links omslaande naar Amersfoort was de weg zoo zonnig en stak de zon zoo geweldig dat wij half flauw van de warmte aan 't Huis ter Heyde kwamen en daar besloten de diligence af te wachten,' schrijft Van Lennep in zijn dagboek.⁴ Uit dit verslag blijkt dat de Amersfoortseweg in de eerste helft van de 19e eeuw geen lommerrijke laan was. Van de naast de herberg Huis ter Heide gelegen buitenplaats Zandbergen maakt hij geen gewag. De buitenplaats met zijn overplaats maakte waarschijnlijk minder indruk op hem dan wij zouden willen.

Overplaats.

Mr. L.J. Nepveu kocht in 1791 van J. Burman, Mr. C.P.C. Burman de la Bassecour en Mr. C. Burman de buitenplaats Zandbergen. Bij de koop was de overplaats inbegrepen. Daarover wordt in de akte geschreven: 'Voorts over de gemeene weg een groot bos insgelijks rondom in zijn wallen leggende. Strekkende van de weg tot aan de gemeene heide.'⁵

Nepveu verkocht de buitenplaats in 1799 aan W. Ebeling.⁶ De overplaats wordt in dezelfde bewoordingen in de notariële akte vermeld als in 1791. Na zijn overlijden, hij overleed in 1802, huwde zijn weduwe A.C. Crol met J. Kuijper. Na haar dood in 1838 erfde haar zoon Anthony Ebeling Zandbergen, waar hij op 27 oktober 1849 overleed. Zijn erfgenamen verkochten de buitenplaats in 1853 aan Mr. P.M. de la Court.⁷ De overplaats bestaat dan uit een perceel bouwland en bossen van opgaand geboomte en hakhout.

De grond waarop het Witte Kerkje aan de Amersfoortseweg 47 staat, maakte deel uit van de overplaats. Dit perceel werd in 1859 door De la Court aan de Ned. Hervormde gemeente van Soesterberg geschonken. De architect van deze kerk is de Utrechtse architect S.A. van Lunteren.⁸ In 1865 werd J.B. Beuker de nieuwe eigenaar van de buitenplaats. Hij overleed in 1877. Zijn weduwe E.A.P. Beuker-Buijs erfde de buitenplaats Zandbergen met de overplaats. Zij stierf in 1896 en haar erfgenamen deden de buitenplaats over aan J. Blooker. In de akte van scheiding van 17 mei 1878 opgemaakt door de Amsterdamse notaris D. van Dijk en de verkoopakte van 2 november 1896 opgemaakt door de Amsterdamse notaris W.N. Repelius wordt de overplaats beschreven als bestaande uit park, koepel, twee woningen en bossen van opgaande geboomte en hakhout.⁹

Bij de invoering van het kadaster in 1832 werd de overplaats gevormd door de percelen sectie A, nummers 172 tot en met 178. De percelen 172 en 176-178 staan omschreven als dennenbos, perceel 173 voor 1/3 deel als dennenbos en voor 2/3 deel als heide, perceel 174 als bouwland en perceel 175 als lanen. Het tarief voor de bouwlanden was voor Zeist ingedeeld in vijf klassen. Perceel 174 viel in klasse 4. Het tarief voor dennenbossen bestond uit vier klassen.

De dennenbossen van de overplaats vielen in de twee hoogste klassen.

Villapark Overplaats Zandbergen. Blookerpark.

Nadat Blooker in 1896 eigenaar was geworden van Zandbergen gaf hij aan de tuinarchitect H. Copijn opdracht de overplaats te reorganiseren. De aanleg van de spoorlijn Zeist-De Bilt-Utrecht via het buurtschap in 1901 bood hem de mogelijkheid dit terrein te exploiteren en liet hij het geschikt maken voor bebouwing met villa's. De historische relatie met de buitenplaats ging hierdoor grotendeels verloren.

Van Copijn is een ontwerp voor de aanleg van de overplaats uit 1860 bewaard gebleven.¹⁰ Uit onderzoek in het kadaster, waarbij ook de hulpkaarten zijn geraadpleegd, blijkt dat dit ontwerp nooit is uitgevoerd. Het is niet aannemelijk dat de toen achtentienjarige Copijn het ontwerp gemaakt heeft in opdracht van de toenmalige eigenaar De la Court. Deze zat in 1858-1860 in de commissie voor de stichting van een Ned. Hervormde kerk in het buurtschap. De opdracht voor de bouw was verleend aan S.A. van Lunteren, die ook een gerenommeerd tuinarchitect was. Men mag verwachten dat hij dan toch zeker deze tuinarchitect in de arm zou genomen hebben voor zo een belangrijke opdracht.

Blooker kreeg in 1904 van de provincie vergunning om de aan te leggen grindwegen (het gaat hier om de Rembrandtlaan en de Ruysdaellaan, Rh) op de Amersfoortseweg aan te sluiten en tot het rooien van vier bomen.¹¹ Aan het verzoek in 1908 van Blooker en J.N. Verloop de Ruysdaellaan over een lengte van 175 meter te mogen verleggen en de aansluiting op de Amersfoortseweg ongeveer 130 meter in oostelijk richting te verleggen, wenste het gemeentebestuur niet mee te werken.¹² Hij kreeg in 1913 wel vergunning om de Rem-

¹ Roland Blijdenstein noemt in 'Zeist, groei en bouw. Den Dolder en Bosch en Duin', Zeist 1984, op p. 123 een gravure van P.J. Lutgers uit 1869, waarop de koepel zou staan afgebeeld. Er is wel een tekening van H. Numan uit het begin van de 19e eeuw bekend, maar niet van Lutgers. Hier zal sprake zijn van een ommissie.

² J.J. Bos, Het Koninkrijk Gods is binnen ulieden! Leerrede (...) uitgesproken bij gelegenheid van de eerste godsdiensttoelening der Hervormde Gemeente te Soesterberg, op den 29sten Januarij 1860, Amsterdam 1860. Archief van de Ned. Herv. Gemeente te Huis ter Heide, niet geïnventariseerd. Gemeentearchief Zeist.

³ Hier wordt de buitenplaats Vollenhove in de gemeente De Bilt bedoeld.

⁴ Nederland in den goeden ouden tijd (...), Utrecht 1942.

⁵ Archief notaris J.C. de Graaf, inv.nr. U 286a005; Gemeentearchief Utrecht.

⁶ Archief notaris C. de Wijs, inv.nr. U 256c036; Gemeentearchief Utrecht.

⁷ Archief notaris J.C. Schadee, inv.nr. Z 002e014; Rijksarchief Utrecht.

⁸ Bestek en voorwaarden tot het bouwen eener nieuwe kerk met anexe pastorie te Soesterberg nabij het Huis ter Heide, 1858. Archief van de Ned. Herv. Gemeente te Huis ter Heide, niet geïnventariseerd. Gemeentearchief Zeist.

⁹ Bestek en voorwaarden tot het bouwen eener nieuwe kerk met anexe pastorie te Soesterberg nabij het Huis ter Heide, 1858. Archief van de Ned. Herv. Gemeente te Huis ter Heide, niet geïnventariseerd. Gemeentearchief Zeist.

¹⁰ Dat Van Lunteren de architect was, was niet bekend totdat de auteur enkele jaren geleden het bestek ontdekte.

¹¹ Bewaarder der hypotheken, deel 216, aktenr. 10, en deel 333, aktenr. 57; Kadaster Utrecht.

¹² Ingevoegd 21 maart 2005: Uit onderzoek door Marianne Kamphuis is gebleken dat deze vogelvluchttekening een studieobject was.

¹³ Archief der gemeente Zeist, 1599-1905, inv.nr. 289 (ag.nr. 736); Gemeentearchief Zeist.

¹⁴ Archief der gemeente Zeist, 1906-1945, inv.nr. 1824; Gemeentearchief Zeist.

Kan het nóg mooier?

Dat kan. En wel in onze privé-kliniek waar ervaren plastische chirurgen werken met de meest moderne behandelmethodes. Met oog voor kwaliteit en zorg voor uw 'schoonheid'.

We laten u graag kennismaken met onze persoonlijke en discrete aanpak. Bezoek onze open dagen of maak een afspraak voor een eerste consult voor onder meer:

- Ooglidcorrecties
- (Beperkte) Facelifts
- Borstvergrotingen
- Borstverkleiningen
- Liposculpture
- Buikwandcorrecties

Bel naar 030 - 22 88 400 of kijk op www.kliniek-emc.nl. Voor leden van de Belangenvereniging Bosch en Duin & omstreken is het eerste consult kosteloos.

EMC Bosch en Duin
specialisten in cosmetische behandelingen

13) Archief der gemeente Zeist, 1906-1945, inv.nr. 1824; Gemeentearchief Zeist.

14) Archief der gemeente Zeist, 1599-1905, inv.nr. 296 (ag.nr. 1408); Gemeentearchief Zeist.

15) Archief der gemeente Zeist, 1906-1945, inv.nr. 1824; Gemeentearchief Zeist.

Dit artikel is een tweeluik. In de volgende uitgave gaat Piere Rhoen in op het Keienhuisje

brandtlaan ter lengte van ongeveer 125 meter een 60 meter in westelijke richting op te schuiven.¹³

In december 1905 verklaarden beide heren dat de wegen gelegen in het villapark voortaan voor de publieke dienst waren opengesteld. Het betrof de Rembrandtlaan, de Potterlaan, de Ruysdaellaan en de Ostadelaan.¹⁴ In juni 1912 bestemde Blocker de verlengde Ruysdaellaan en de verlengde Ostadelaan voor de publieke dienst en een jaar later de tweede verlenging van de Ruysdaellaan, de verlenging van de Rembrandtlaan, de Frans van Mierislaan, de Van der Helstlaan en de Jan Steenlaan.¹⁵

De functiewijziging van het terrein komt ook tot uitdrukking in de aanduiding ervan. In een ambtelijk advies uit 1904 wordt gesproken over het park Zandbergen.¹⁶ In een brief van januari 1920 van de bewoners van het villapark aan de gemeenteraad wordt voor het eerst gesproken over het Blockerpark.¹⁷

In 1920 verklaarde Blocker zich bereid de wegen in het villapark aan de gemeente in eigendom over te dragen. De onder-

handelingen met hem werden in 1924 heropend, maar omdat men moeilijk tot overeenstemming kon komen, duurde het tot 1926 voordat de overdracht juridisch een feit was. De gemeente werd tevens eigenaresse van het park gelegen tussen de Amersfoortseweg, de Rembrandtlaan, de Potterlaan en de Ruysdaellaan. De aanleg van Copijn binnen dit terrein is te herkennen op een kaart van Gemeentewerken van februari 1939. Het padenpatroon, waarin ook de plaats van de koepel is opgenomen, de vorm van de twee weiden en van de vijver met een eiland, is hierop ingetekend.¹⁸

Het is frappant dat nooit gesproken wordt over het tuinbeeld in het park, dat de Romeinse godin Ceres (in de Griekse mythologie Demeter genoemd), godin van de land- en graanbouw, voorstelt. Het beeld staat ook nooit aangeduid op een plattegrond van het park. Het tuinbeeld is juni 1997 tijdelijk uit het park verwijderd in afwachting van restauratie. Het is opgeslagen op de gemeentewerf aan de Van Renesselaan. Blocker overleed in 1934 en zijn vrouw in 1938. Zij hadden gedurende hun leven het vrije gebruik behouden van het park, dat in de notariële akte beschreven wordt als 'Een tuinhuis met weiland, bosch en vijver'.

Nadat het park in 1938 ter vrije beschikking van de gemeente was gekomen, rapporteerde de opzichter van de plantsoenen van Gemeentewerken over de toestand van het park. In zijn rapport van 4 juni schrijft hij dat aan de aanleg van het park niets te verbeteren valt. Alleen waren de paden voor een openbaar park te smal en er moesten meerdere toegangen gemaakt worden. Aan het park moest wel achterstallig onderhoud worden uitgevoerd. Onder andere werd de fontein in de vijver hersteld. Uit het rapport blijkt dat het weiland verpacht was en gebruikt werd voor het weiden van koeien. Hij adviseerde dat getracht moest worden de koeien in het weiland te laten grazen, waardoor het landschapsschoon verhoogd werd.¹⁹ Anno 1997 grazen er nog steeds koeien. Hetgeen de opzichter bedoelde, wordt zo mooi verwoord in de 'Kraal's nieuwe grote gids van Zeist' (1907): 'Wijd en treffelijk mooi is het uitzicht op den overtuin met den vijver en 't vee, dat rust onder de boomen in de wei.' (wordt vervolgd)

boon
De Makelaar
BILTHOVEN - ZEIST

Lustrum 2008, 't wordt weer feest!

In de vorige uitgave meldden we dat de voorbereidingen van het Jubileum volgend jaar 2008 al enigszins op gang gekomen zijn.

We vroegen om suggesties voor wat we zouden kunnen doen en die zijn ons letterlijk om de oren gevlogen!

Suggesties voor een herhaling van de jeu de boules wedstrijd, het cabaret is menigeen bijgebleven, en hiernaast leest u dus een oproep om deel te nemen met de voorbereidingen van een jazz band. Er zijn nog veel meer ideeën.

Binnenkort wordt de exacte datum van het lustrum vastgesteld. We maken graag van de gelegenheid gebruik om een paar van de vele honderden foto's die we nog hebben van het vorig lustrum hiernaast af te drukken.

De Lustrum commissie wordt de komende weken samengesteld en we zijn nog hard op zoek naar organisatorisch talent en vaardige handen die ook van dit lustrum weer een succes helpen maken.

Een bericht aan secretaris@verenigingboschenduin.nl en u wordt uitgenodigd voor de bijeenkomst direct na de zomervakantie.. Doen! Het is zeer gezellig bij de voorbereidingen, u leert er veel Bosch en Duiners door kennen!

Lustrumband

Lucas Goossens

In Bosch en Duin heb je de ruimte. Dat komt mij uitstekend uit, niet alleen vanwege de natuur en het gevoel van vrijheid, maar ook om lekker

te kunnen drummen. Niet in een zwaar geïsoleerde studio, maar gewoon in een tot muziekkamer omgebouwde plek in huis.

Als klein jongetje van zeven jaar maakte ik van blikken, emmers mijn eigen drumsetje en trommelde vooral veel lawaai. Mijn moeder zong dan "when the saints go marching in" er

Eerst de voorbereidingen, hier het opzetten van de circustent.

Ook de kinderen zijn inmiddels jaren ouder.

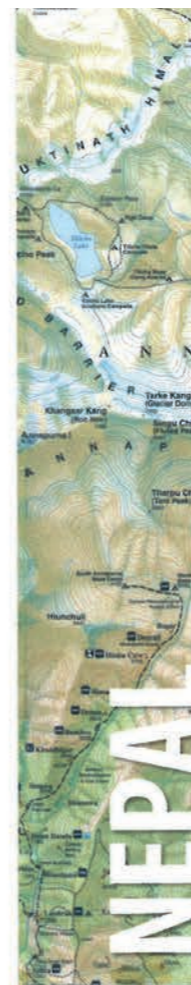
Het cabaret heeft een enorme impact op het jubileum gehad, zou het lukken al die sterren weer het podium op te krijgen?

doorheen. Ik verbeelde me dan dat ik met mijn ritme haar gezang enigszins begeleidde. Later bekende ze me dat dat meer te maken had met een oproep aan "de heiligen" met het dringende verzoek om van de burens enige tolerantie te vragen. En toegegeven: ze hebben nooit geklaagd.

Ook later, toen ik als Maastrichtenaar jaarlijks drie maanden flink oefende om met carnaval in een "Zaat Herme-nieke" mee te lopen, geen enkel boos gezicht. Uiteindelijk heb ik met het geld van mijn krantenwijk, mijn eerste 4e hands drumstel gekocht en kon het grote werk beginnen. Met de burens werd afgesproken niet te spelen als de buurman van zijn werk thuis kwam en na tien. Nou dan houd je nog veel tijd over en dat komt goed uit als je geen groot talent bent....

Begonnen met covers van de Kinks en toen via de Stones de soul, blues, funk en jazz in. Inmiddels speel ik met de huidige coverband (www.monnikenwerk.info) nog af en toe. Bovendien geef ik jonge kinderen eenvoudige drumles om hen een gevoel voor ritme bij te brengen. Vooral meiden zijn superenthousiast en serieus (maar dat is wel met meer). Ritmes, grooves boeien mij mateloos: hoe zijn ze opgebouwd, waar komen ze vandaan wat doen ze met je. Ze allemaal kunnen spelen is andere koek. Wat je in je hoofd hoort uit je handen krijgen blijft echt moeilijk, maar het blijft genieten.

Overigens vraag ik me af of het niet mogelijk zou zijn voor het lustrum een gelegenheidsband te vormen met muzikanten die in Bosch en Duin e.o. wonen. Amateurs die hun instrument misschien weer eens van zolder kunnen halen of mensen die nog actief zijn. Enfin, we hebben ruimte genoeg om te oefenen en altijd vriendelijke burens, toch?

Voor meer informatie www.engely.nl

Engely in Nepal, straks in onze Sociëteit

door Yvonne Dekker

Wereldverbeteraar

De eerste zomerse avonden dienden zich dit jaar al vroeg aan. Momenten om heerlijk te genieten op je terras, veranda of tuin van het voorjaar. Wat wil ik nog meer, denk je dan. Je hebt alles, maar er is iets waardoor je toch een beetje onrust voelt. Sommige mensen houden die onrust, omdat ze niet goed weten hoe de onrust weg te nemen; bij anderen komt er iets op hun pad wat de onrust transformeert in een passie en waardoor zij hun activiteiten gaan richten daar waar het echt nodig is. Na het lezen van haar website en artikelen in landelijke bladen was ik zo geraakt door haar gepassioneerde werk in Nepal dat ik haar heel graag wilde vragen om de inleiding te verzorgen op de Sociëteitsavond van 26 september aanstaande.

Op een mooie voorjaarsavond hebben we gezellig zitten praten over haar werk. Nadat ze mij hartelijk heeft ontvangen in haar prachtige en vooral warmte en gezelligheid uitstralende huis in Bosch en Duin. Eén van mijn vragen was natuurlijk hoe het allemaal in zijn werk is gegaan en wat ze nu bereikt heeft in Nepal. Dat wil ze graag uitgebreid vertellen op de Sociëteitsavond. Daarom nu een korte kennismaking.

"Het begon allemaal in 1995. Ik werd getroffen door het zien van de armoede, waar vooral de kinderen de dupe van waren, in Nepal. Door onwetendheid van ouders kwamen deze kinderen in duistere praktijken terecht. Jaren ben ik bezig geweest kansen voor deze kinderen te creëren door het bieden van onderwijs. In april 2005 ben ik gestart met het bouwen van het Noble House; een opvanghuis

voor kansarme kinderen. Een familie-huis waar kinderen verzorging en geborgenheid krijgen. Daarvoor ga ik nu zo'n vier keer per jaar naar Nepal. Bij terugkomst moet ik elke keer weer enorm schakelen en valt mij de vanzelfsprekendheid op waarmee iedereen denkt overal recht op te hebben, terwijl kinderen in Nepal moeten vechten voor hun basisbehoeften. Door de dingen die in Nepal gebeuren sta je meer stil bij de dingen van alledag. De invulling die je nu hieraan geeft heeft ook te maken met je eigen levenservaringen. Nepal is zeker hier een onderdeel van".

"De kinderen die ik kan helpen hebben niet alleen een plaatsje gevonden in het Noble House maar ook in mijn hart. Zij blijven elke dag op mijn netvlies staan. Enerzijds geeft het een goed gevoel om zo veel voor "onze" kinderen te kunnen betekenen, anderzijds is de verantwoordelijkheid groot.

"De combinatie van mijn gedrevenheid en de kijk van mijn man op mijn werk is geweldig. Telkens wanneer ik terugkom uit Nepal weet ik dat hij al mijn verhalen op de juiste waarde kan schatten. Hij kan mij gelukkig ook terug halen naar de werkelijkheid zodat ik weer energie heb voor een volgende keer. En ook onze eigen twee dochters realiseren zich hoe belangrijk het is om ook iets voor anderen te doen die het leven minder goed heeft

toebedeeld". Op mijn vraag wanneer ze denkt dat haar werk in Nepal af is is haar antwoord: "Eigenlijk nooit en

ik hoop dan ook dat ik voorlopig nog door kan gaan. Noble House wordt nu met een nieuwe etage vergroot zodat er nog meer kinderen opgevangen kunnen worden. Naast het huis start volgende week een 'daycare center' waar veel kinderen voor het eerst in hun leven naar school gaan. Voorts heb ik 30 km verder een stuk grond in de bergen kunnen kopen waar we nu een school aan het bouwen zijn. En eind dit jaar hopen we te kunnen starten met de bouw van een tweede opvanghuis.

Tijdens mijn laatste bezoek in maart zijn we met een nieuw project gestart: het overdag opvangen van 'gevangenskinderen' van 1 t/m 6 jaar. In Nepal moeten de jongere kinderen met hun moeder mee als die in de gevangenis terecht komt. Kinderen die daardoor onder vreselijke omstandigheden moeten leven hopen we dan toch nog vertrouwen in de toekomst te kunnen geven. Voor zo'n 20 euro per maand is zo'n kind al volledig te helpen, inclusief opvang, voeding, scholing, medische zorg etc. Niet alleen door een donatie maar ook door creatief mee te denken en allerlei acties op touw te zetten om de naamsbekendheid van ons project te vergroten zijn deze kinderen effectief te helpen."

Wat een gedrevenheid...daar word je stil van. "Glaasje wijn", vraagt ze. "Lekker", zeg ik. Proost op een mooie toekomst voor al jullie kinderen!

In deze column willen wij aandacht schenken aan bekende en onbekende architecten en hun bouwwerken die in de buurt van de afgelopen eeuw hebben gebouwd. Mooi of lelijk, klein of groot zijn voor ons niet belangrijk; het enige dat telt is dat het onroerend goed ontroert.

Wij beginnen met een tweetal villa's die in het begin van de vorige eeuw door architect ir. J.H.W. [Willem] Leliman [1878-1921] in de buurt van zijn gebouwd. Een boeiend en veelzijdig persoon.

Architect Willem Leliman werd geboren in Amsterdam als zoon van architect - publicist J.H. [Jan] Leliman. Zodoende raakte Willem al snel geïnteresseerd in zijn vaders werk en kopieerde hij op jeugdige leeftijd zijn architectuurschetsen. Na zijn middelbare school ging hij naar de opleiding tot bouwkundig ingenieur aan de Polytechnische School in Delft. Nu de Technische Universiteit Delft (TUD), afdeling Bouwkunde.

In 1900 begon Willem zijn architectenloopbaan in Amsterdam, later zou hij zich in zijn zelf ontworpen huis in Baarn, annex bureau, gaan vestigen (1917). Hier zou hij slechts enkele jaren tot aan zijn dood wonen en werken.

Gedurende zijn korte carrière was hij zeer actief op het cultureel en maatschappelijk terrein. Zijn gebouwde oeuvre bestaat uit bijna tweehonderd werken, daarnaast schreef hij een aantal boeken en honderden artikelen. Hij was nauw betrokken bij

Ontroerend goed

de Maatschappij ter bevordering van de Bouwkunst, was jurylid bij verschillende prijsvragen, redigeerde het architectuurblad 'De Bouwwereld', was één van de oprichters van de Bond Heemschut en bestuurslid van de ANWB, waarvoor hij de bekende wegwijzer 'paddestoel' voor fietsers ontwierp.

Willem was de eerste architect die in 1912 ideeën lanceerde voor de oprichting van een architectuur museum. Ruim driekwart eeuw later zou dit

museum onder de naam van het Nederlands Architectuurinstituut [NAI] gerealiseerd worden in Rotterdam [1988].

Het zwaartepunt in zijn architectonische werk ligt op de woningbouw en met name villa's. Daarnaast bouwde hij enkele bedrijfsgebouwen en een paar kerken. Hij was een pionier op het gebied van de volkshuisvesting waarbij de 'tuinstadgedachte', overgewaaid uit Engeland, zijn grootste inspiratiebron vormde. Voor zijn villa's

vond hij zijn voorbeelden niet alleen in Engeland maar ook in Duitsland en Zwitserland. In zijn architectuurpraktijk streefde hij naar een vermaatschappelijking van zijn beroep; deze diende volgens hem bij te dragen aan de kwaliteit van de woonomgeving. Ook in Bosch en Duin heeft Leliman twee villa's gebouwd.

De oudste villa Conifera [1910] staat aan de Taveernelaan 10 en villa Onze Knollentuin [1911], aan de Biltseweg 13.

Villa Conifera (foto rechts)

Opdrachtgever voor deze villa was J.D.B. Olie uit Bloemendaal (f 10.400,-). De villa bestaat uit twee lagen, een begane grond en een verdieping. De buitenkant is wit gepleisterd en heeft een gebroken schilddak. De voorgevel heeft aan de linkerkant een serre en aan de rechter openslaande deuren. De ingang bevond zich in de achtergevel die symmetrisch is opgebouwd. In 1919 is de rechter zijgevel van de villa door Leliman uitgebreid met een herenkamer en een daarmee verbonden veranda. Tegelijkertijd werd de voorgevel symmetrisch gemaakt door twee topgevels te bouwen met ieder een fronton bekroning. Vanwege haar klassieke uitstraling en detaillering [neo - empirestijl] is de villa opgenomen in het Monumenten Inventarisatie Project [MIP] van de Rijksdienst voor Monumentenzorg.

Villa Onze Knollentuin

Opdrachtgever voor deze woning was W.L. Sanson uit Rotterdam en de bouwsom bedroeg f 12.450. Ook deze villa bestaat uit twee bouwlagen, een begane grond en een verdieping, met een schilddak. De hoofdingang bevindt zich, asymmetrisch uit het midden van de gevel, in een torenpartij met tentdak. De achtergevel is symmetrisch ingedeeld, voorzien van tuindeuren met luiken en heeft daardoor een representatieve uitstraling. De oorspronkelijke veranda aan de achtergevel is bij een verbouwing in 1954 verwijderd. Naderhand is de naam van de villa gewijzigd in Tamarinde en vervolgens in Groot Have. Eveneens is deze villa opgenomen in het MIP.

Maarten van der Kloet

De naam **Leliman** is verbonden aan een aantal instellingen, zoals: De Leliman vereniging.

Vrienden vereniging van het NAI, opgericht in 1989. Het Leliman stipendium. Een geld bedrag dat door de vereniging Leliman aan een persoon of instelling wordt geschonken die zich verdienstelijk maakt voor het NAI.

De Leliman plaquette. Een cadeau, dat door de betrokkenen in het bouwproces aan een ander uit dat proces kan worden geschonken, in de vorm van een plaquette die aan de gevel van een pas opgeleverd gebouw kan worden bevestigd.

Literatuur: Blijdenstein, R. Zeist, groei en bouw (Den Dolder en Bosch en Duin), Zeist 1984 (Een inventarisatie van waardevolle gebouwen en gebieden). Pey, I. en T. Boersma (red.), J.H.W. Leliman (1878 - 1921) architect en publicist, Rotterdam 1997 (Stichting Bonas en Nederlands Architectuurinstituut, bibliografieën en oeverlijsten van Nederlandse architecten en stedenbouwkundige).

Uw koers al bepaald op financieel gebied?

Kom langs voor meer informatie of bel voor een vrijblijvend financieel adviesgesprek.

FORTIS BANK De bank van vandaag

Fortis Bank, Utrechtseweg 88, 3702 AD Zeist. Telefoon (030) 698 44 44

Blookerpark in perspectief

Door R.P.M. Rhoen, archivaris te Zeist

In de literatuur over historische buitenplaatsen en follies die in de laatste vijftien jaar is verschenen en waarin over de koepel op de overplaats van Zandbergen wordt geschreven, worden verschillende bouwjaar genoemd.

Deze lopen uiteen van begin 19e eeuw tot eind 19e eeuw.¹

De koepel is beter bekend als het Keienhuisje in het Blookerpark.

In dit artikel wordt geprobeerd aan de hand van gegevens die in verschillende archieven voorkomen, een antwoord te geven op de vragen over de ontstaansgeschiedenis en het verdere verloop van dit bizarre bouwwerk.

Huis ter Heide.

Het Blookerpark vormde een gedeelte van de overplaats van de buitenplaats Zandbergen in Huis ter Heide. Het buurtschap Huis ter Heide werd tot circa 1910 Soesterberg genoemd. Men moet dit buurtschap dus niet verwarren met de nabijgelegen plaats Soesterberg. Deze naam werd aan het buurtschap gegeven door de 'Commissie tot stichting eener Hervormde Gemeente te Soesterberg' bestaande uit de heren J.J.Bos, predikant, Mr. P.M. de la Court, eigenaar van de buitenplaats Zandbergen, Mr. J.I.D. Nepveu, eigenaar van de buitenplaats Dijnseburg en L.T. Moesveld, onderwijzer. Deze commissie kwam voor het eerst bijeen op 6 september 1855. Zij boog

Rotonde kruispunt Hertenlaan Dolderseweg

Als alles volgens planning verloopt zal op 3 september van dit jaar een aanvang worden gemaakt met de aanleg van de zo fel begeerde rotonde Hertenlaan Dolderseweg.

De vereniging en de buurtschap Hertenlaan hebben zich enorm ingespannen om het project bij de Provincie versneld gerealiseerd te krijgen. Dat lijkt helemaal te gaan lukken!

Walaardt Sacre Kamp

Het Walaardt Sacre Kamp waar de Gemeente 80 woningen heeft gepland zal de komende vijf jaar zeker nog niet worden verkocht door Defensie, zo is recentelijk bekend gemaakt.

De Vereniging heeft zich altijd fel verzet tegen bouw in het WS kamp, met name tegen de in de huidige voorstellen beoogde verdichting van bouw.

De toekomst van het Walaardt Sacre Kamp blijft een van de belangrijkste onderwerpen op de agenda van de Commissie ruimtelijke ordening van onze vereniging.

Natuurpark Soesterberg

Na de Statenverkiezingen is de nieuwe portefeuillehouder voor vliegbasis Soesterberg Bart Krol (CDA, Ruimtelijke Ontwikkeling, Stedelijke Vernieuwing en Landelijk gebied) afkomstig uit Soest.

Binnenkort hopen we nader kennis te maken met de Gedeputeerde, maar we wensen hem nu alvast veel succes toe in zijn nieuwe rol maar natuurlijk met name bij de realisatie van "Natuurpark Soesterberg".

COLOFON

Bulletin Bosch en Duin's Belang!
is een uitgave van de Vereniging Bosch
en Duin e.o.

Eindredactie:

dr Selma van Londen

Coördinatie:

Dieuwke van Dijk

Redactie:

Rob Meyer
Barbara van de Lely-Van Erckelens
Bettina Wigman-Verhorst

Vormgeving en realisatie:

Ter Kuile Design, Den Dolder
Telefoon 030 - 228 4410

Fotografie:

Victor Bos, www.victorbos.nl
Doon van de Ven,
fotodoonvandenven@wanadoo.nl
Engelbert ter Kuile
D.G. Waasdorp

Druk:

Drukkerij Klomp, Amersfoort

Aan dit nummer werkten mee:

Yvonne Dekker
Rob Meyer
Maarten van der Kloet
Pierre Rhoen
Irene Kokkee
Sylvie Deconinck
Fernande Probst
Lucas Goossens

Redactieadres:

Mesdaglaan 14, 3735 LL Bosch en Duin
redactie@verenigingboschenduin.nl

De redactie heeft het recht ingezonden
commentaar zo nodig in te korten. Inle-
verdatum kopij nr 8: 15 augustus 2007

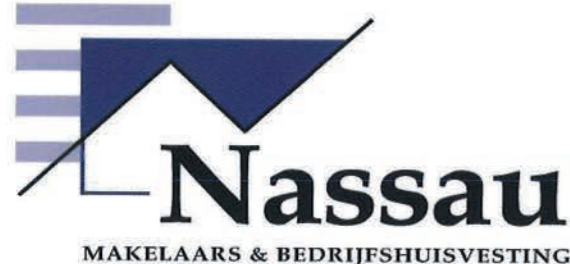
Het is verboden om zonder schriftelijke toestem-
ming van de vereniging de inhoud geheel of
gedeeltelijk over te nemen. Aan deze uitgave is
de grootst mogelijke zorg besteed.
Voor eventuele onvolkomenheden kan de
vereniging niet aansprakelijk worden gesteld.

Uw Nassau Adviseurs

Voor advies bij:

- verkoop en aankoop
- verhuur en huur
- woningen en winkels
- kantoren en bedrijfspanden
- taxaties en hypotheek
- beleggingen

Boulevard 1, 3707 BK Zeist
030-69 175 77

Hier volgt het recept voor de Bolognesesaus, die je weliswaar overal kunt kopen, maar zelfgemaakt veel lekkerder is. Ik maak altijd een dubbele hoeveelheid omdat het zo goed is in te vriezen. Gebruik altijd een stoofpan, dan is het resultaat beter.

Ingrediënten voor circa 6 personen:

50 gram ontbijtspek
1 ui
1 teentje knoflook
1 stengel bleekselderij
1 kleine winterwortel
Ca. 50 gram boter
400 gram mager rundergehakt
100 gram halfom gehakt
1 mespunt kaneel
1 laurierblad
2 kruidnagels
1 blik gepelde tomaten 400 gr
1 groot en 1 klein blikje tomatenpuree

Pasta di Fernande

1,5 dl melk
1,5 dl rode wijn
Zout, peper

- Snijd het ontbijtspek in kleine stukjes, snipper de ui, knoflook, bleekselderij en wortel.
- Smelt de boter en doe het ontbijtspek, de ui, de knoflook, de bleekselderij en de wortel in de pan. Bak het tot de ui lichtgeel is.
- Voeg het gehakt toe en bak het tot het grijs is.

- Voeg de in stukjes gesneden gepelde tomaten toe en het laurierblad, de kruidnagels, de peper en de kaneel.
- Roer dit om en laat het 15 minuten zachtjes stoven.
- Melk en wijn toevoegen en alles 2,5 tot 3 uur zachtjes stoven.
- Naar smaak zout toevoegen.

Bon Appetito!

Sint Jacob

Op dinsdag 1 mei fietsten eensgezind drie ridders gezamenlijk op weg naar Santiago de Compostella. Dit is de plaats waarvan menig vijftigjarige beweert dat hij er naar toe op weg is maar waarvan slechts enkelen de daad bij het woord voegen.

Op weg naar Santiago de Compostella vanaf de Josef Israëls laan

Kees, Walter en Joost, drie gepokte en gemazelde Bosch en Duiners

vertrokken op een zonovergoten 1e mei voor een lange mars door België, Frankrijk en Spanje, een route die sinds 1998 is ingeschreven op de Werelderfgoedlijst van UNESCO, op hun stalen ros om de ruim 2500 kilometer (fiets)wind en andere tegenslagen en ongemakken weg te trappen, langs die weg Sint Jacob te gedenken en in ruil daarvoor, voorzien van een serie onvergetelijke indrukken. Deze onderneming die vele weken peddelen in beslag neemt en via "El Camino de Santiago" onder andere de Route Napoleon volgt (mannen, vergeet niet af te stappen bij Hotel de la Poste in Corps!) voert langs de meest betoverende plaatsen waar wij simpele zielen alleen maar met de auto langsrazen. (wij stoppen alleen in Corps!). Voorafgaand aan de tocht werd niet alleen de gehele onderneming maar ook de fietsen gezegend door kardinaal Simonis. Een indrukwekkende gebeurtenis die een extra dimensie aan deze giga onderneming geeft.

Zowel schrijver dezes en fotograaf bleven met een pijnlijk gevoel in de buik achter toen de heren op hun fiets de Baarnseweg opdraaiden. Een schitterend avontuur met prachtige uitzichten en natuurlijk schitterende verhalen straks thuis terug, voor hen brandt het haardvuur straks ongemerkt toch net even wat harder. Bij het uitkomen van deze uitgave zitten de heren inmiddels al weer thuis op de blaren, in het vroege najaar hopen wij de mannen nog enige smeulige verhalen te kunnen ontfutselen.

Securitas Soesterberg - tel. 0346 - 35 60 70 - www.securitas.nl

Uw partner voor de collectieve buurtpreventie in Bosch en Duin, Huis ter Heide en Den Dolder

Door: Rob Meijer en Sylvie Deconinck

Onverwachts bezoek!

Er gaat wellicht vrij weinig boven het wonen in de natuur. De rust en stilte in combinatie met een schat aan vogels en wilde dieren bezorgen ons een -in ieder geval thuis- redelijk onbekommerd bestaan. Ook deze zomer zien we uit naar de momenten waarop we lekker in de tuin aan de gang zijn of genieten van een glas wijn en een boek. Weer anderen verheugen zich op een verfrissende duik in het zwembad.

Voor de één wellicht een leuke verassing, voor de ander een gruwel: onverwachts bezoek.

Een voor allen onaangename bezoeker is; 'de teek'. Schrijver dezes heeft alles geprobeerd om aan dit onderwerp te ontkomen. Zonder gevolg! In toenemende mate worden we verast door een aanhoudend gekriebel veroorzaakt door de een teek op de huid, de beet is meestal een eerste signaal van zijn aanwezigheid.

Gelukkig is een tekenbeet meestal onschuldig, zeker als de teek binnen 24 uur wordt verwijderd. Pas na die 24 uur begint de teek met het bloedzuigen, en kunnen de eerste bacteriën over gaan op de gastheer. Dat kan van heel wat onverwachts bezoek niet gezegd worden!

Tekencontrole is inmiddels zeker in onze omgeving ook zeer aan te bevelen.

In het gras gelegen naast het zwembad, in het bos gewerkt of kinderen die buiten gespeeld hebben? Check het even, u kunt ze zelf eenvoudig verwijderen (De teken).

In Europa wordt B. burgdorferi (de bacterie die Lyme veroorzaakt) overgebracht via de beet van een geïnfecteerde teek. Een recente studie heeft aangetoond dat rond een kwart van de teken besmet zijn met de bacterie. De kans dat u klinische Lyme borreliose ontwikkelt, na een beet van een geïnfecteerde teek wordt geschat op 2-4%

In tegenstelling tot wat door sommigen wordt verondersteld, spelen geïnfecteerde honden geen rol bij de overdracht van de infectie naar de mens. Dat had u kunnen weten, immers een hond komt niet onverwachts op bezoek.

Desalniettemin is in de afgelopen tien jaar het aantal Lyme-patiënten toegenomen van 6.000 tot 17.000.

Hoe kunt u de ziekte van Lyme herkennen?

Op de plaats van een tekenbeet ontstaat altijd een rood vlekje, dat binnen twee weken verdwijnt. Dat is normaal. Alleen als u besmet bent, ontstaat binnen enkele weken echter meestal rond de plaats van de beet een rode vlek die langzaam groter wordt (groter dan 5 cm). Deze verbleekt vanuit het midden en verdwijnt uiteindelijk vanzelf. Deze uitslag heet Erythema migrans (EM). U kunt zich hierbij wat grieperig voelen.

De manifestatie EM is op zich (nog) geen ernstige ziekte en is uitstekend te behandelen met antibiotica. Deze behandeling voorkomt veel ernstiger

complicaties van Lyme-borreliose die bij circa 10 tot 20% van de patiënten ontstaan als de behandeling in de eerste fase achterwege blijft. Er bestaat een vaccin tegen de ziekte van Lyme, maar dit is alleen doeltreffend tegen de Amerikaanse Borreliose. Ik hoor het u hardop denken: "voorlopig komt er niemand meer in!"

Een juiste behandeling leidt bijna altijd tot genezing. Bij een niet opgemerkte of niet verschenen EM treden bij tussen de 10 - 20% van de gevallen late verschijnselen op. Bij toepassing van alle bovengenoemde maatregelen zal de ziekte van Lyme zelden leiden tot de akelige chronische klachten, waarvan sprake kan zijn. Overigens werd de ziekte van Lyme pas in de 80-er jaren van de vorige eeuw gedefinieerd.

Enfin, bij twijfel neemt u contact op met de huisarts, deze is goed bekend met de ziekte en herkent de symptomen veel sneller. Vorig jaar meldden

zich 73.000 mensen bij de huisarts of assistent(e) om een teek te laten verwijderen.

Dat kan natuurlijk altijd, zeker als u zelf niet in staat bent de teek te verwijderen, omdat deze zich op een moeilijk bereikbare plaats bevindt.

Raakt u nogal gauw in paniek bij onverwachts aanbellende gasten, bij de teek is dat absoluut onnodig als u er maar gestructureerd mee omgaat (overigens een regel die ook bij dat andere onverwachtse bezoek fantastische resultaten kan opleveren!).

✿ Verwijder de teek zo snel mogelijk, liefst met een tekenpincet.

✿ Brand de teek niet uit en probeer hem niet te verdoven met olie of alcohol; een vroeger veelgehoord advies.

✿ Desinfecteer de beetwond na het verwijderen van de teek met 70% alcohol. Als u in het bos woont hoort die gewoon in uw medicijnkastje te staan.

✿ Noteer de datum van de tekenbeet -en indien er meerdere beten na elkaar zijn (bijvoorbeeld bij in het bos spelende kinderen)- breng ze in schema op een tekening met de datum erbij en controleer de beten op verkleuring.

Een tekenbeet is meestal onschuldig, maar kán u ziek maken als de teek langer dan 24 uur op uw huid zit. Geef de teek dus geen kans. Een tekencontrole na een uitstapje in de natuur is een kleine moeite. Heeft een teek u toch te pakken, dan kunt u hem eenvoudig zelf verwijderen.

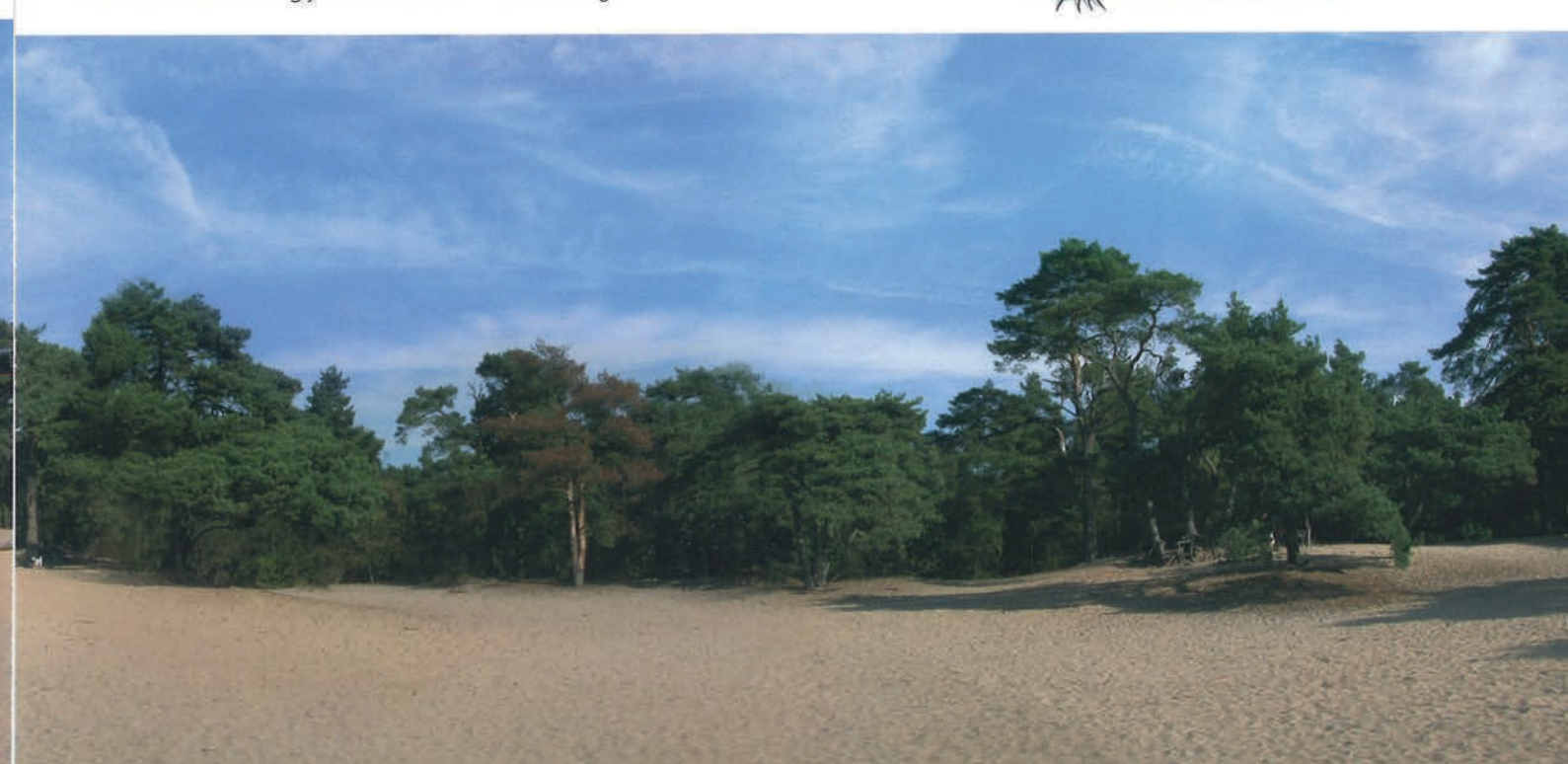
Bij een adequate verwijdering gebruikt u een pincet met een smalle puntige bek of ander instrument waarbij het mogelijk is de teek bij de kop te vatten zonder in het lijfje te knijpen. Draaien hoeft niet, gewoon naar boven trekken! Indien onverhoopt de kop achterblijft leidt dit hooguit tot een lichte infectie die niets met een Lyme-Borreliose van doen heeft. Ontsmetten met 70% alcohol kan ook deze lichte ontsteking voorkomen.

Zo is het wel genoeg, mag ik nu terug naar mijn bos? Meer belangwekkende informatie vindt u met name op de uitstekende website van het RIVM.

"Dus beste lieden, waarschuwt uw tuinmannen!"

WWW.BAASWIJN.NL

J. Baas & Zoon
WIJNKOPERIJ ANNO 1874

Wijkoperij J. Baas & Zoon
Spoorlaan 1, 3735 MV Bosch en Duin
Tel: 030-693 1468, Fax: 030-691 5020

Het Numanbos is u inmiddels wel bekend. Hoe we ervoor hebben moeten strijden, hoe het in het bezit van het Utrechts Landschap is gekomen en waar het zijn naam aan te danken heeft.

Zo'n 10 jaar geleden werd het Numanbos officieel bezit van het Utrechts Landschap. We hebben het bos toen laten 'openen' door 3 generaties. Zij wonen inmiddels allemaal in de Hertenlaan; de familie de Boer: vader Willem, zoon Chris en kleinzoon Skip, die de ballonnen mocht doorprikken. In die tijd is ook het contact ontstaan met de boswachter van het Utrechts Landschap: Aalt van den Hoorn. Naast 'ons' Numanbos, beheert hij ook het bos bij de Reelaan (bij de voormalige sauna), het bos bij het pleintje Biltseweg/Baarnseweg, Ravenhorst (bij de tennisbaan) en Nieuw Zandbergen. Hij heeft onze buurtchap ook geholpen met het realiseren van onze wens om een bankje in het bos te plaatsen: samen met wijkteam Den Dolder is dat toen gelukt.

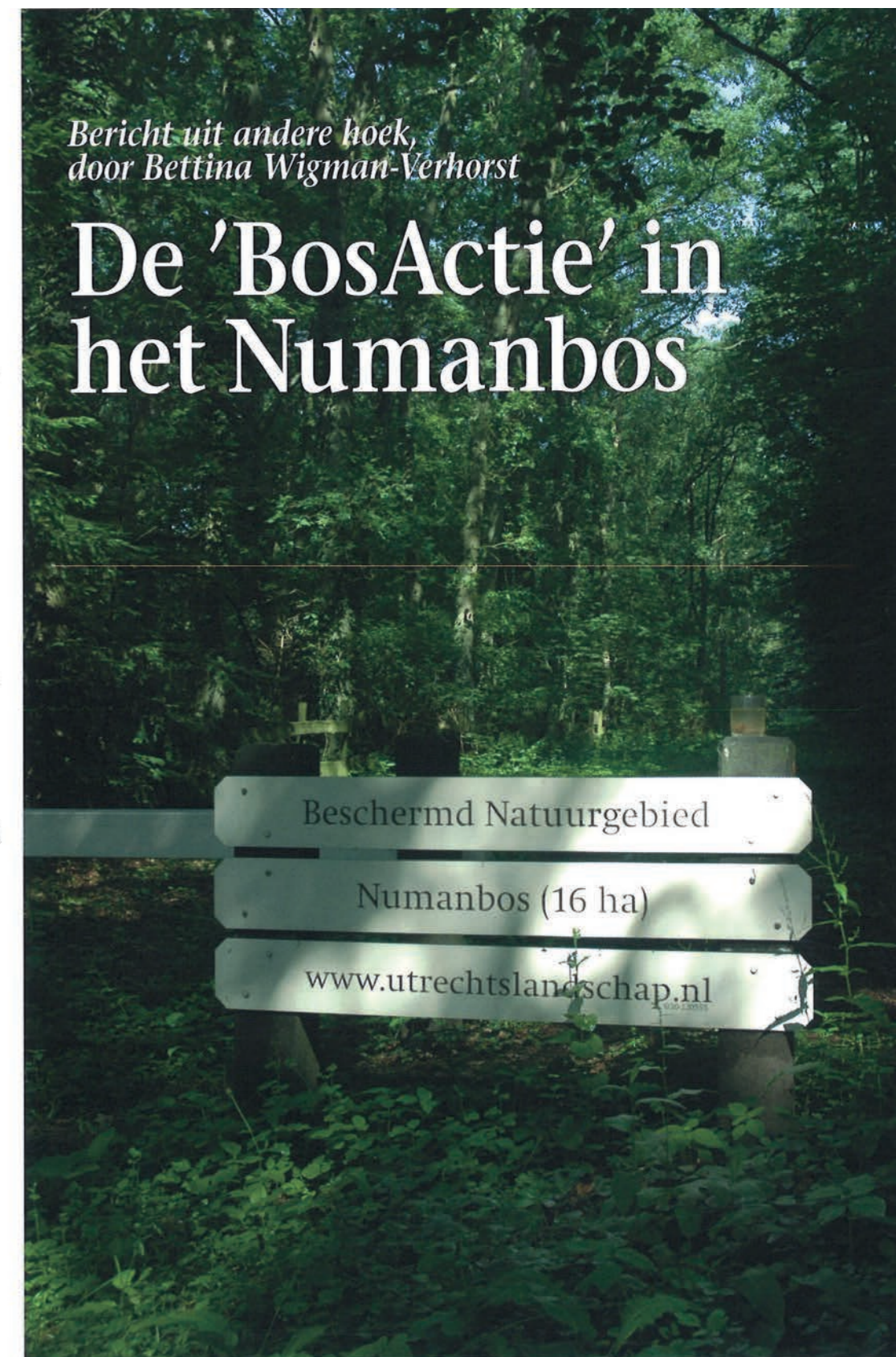
Uiteraard heeft Aalt een uitgebreide kennis over (deze) bossen: de flora en de dieren die er leven.

We zijn samen op het idee gekomen om jaarlijks, naast de jaarlijkse BBQ in september, een 'Bosactie' voor de buurtbewoners te organiseren. Onder leiding van Aalt gaan we voor deze Bosactie met z'n allen een dagje het bos 'schoonmaken'. Eerst drinken alle deelnemers koffie met koek bij het 'bankje' in het bos. Vervolgens gaan we in groepjes aan het werk met het gereedschap dat Aalt heeft meegenomen. We verwijderen bijvoorbeeld bramenstruiken en brandnetels, snoeien, schonen paden op etc. Een paar jaar geleden hebben we zelfs nieuwe beukenbomen geplant. Ieder kind in de buurt heeft nu een 'eigen' boom in het bos.

Iedereen is welkom, jong en oud. Deze acties zijn gezellig zijn en de

Bericht uit andere hoek,
door Bettina Wigman-Verhorst

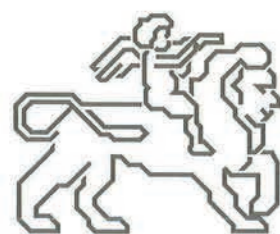
De 'BosActie' in het Numanbos

Beheerd landschap!

eensgezindheid is groot. Na afloop ontbreekt de borrel niet en worden de laatste buurtnieuwjes uitgewisseld. En juist omdat je op deze manier met het bos ' bezig' bent en Aalt het één en ander vertelt, wordt het bos ook een beetje van je zelf en daarmee voel je je verantwoordelijk voor het bos. Om een voorbeeld te noemen: veel mensen zijn in de veronderstelling dat het storten van tuinafval in het bos

geen kwaad kan, maar het tegendeel is waar: rommel trekt rommel aan en er kunnen verkeerde zaden van bloemen en planten in het bos terechtkomen die er niet in thuishoren. Daarom brengen wij hier geen tuinafval meer naar het bos. Zoek een hoekje in de tuin en maak een composthoop: kunt u het zelf weer gebruiken! Ook dit jaar gaan we weer aan de slag. Duimt u voor mooi weer?

Stichtse Makelaar

Wij zijn een jong kantoor met ervaren medewerkers. Persoonlijke zorg, inlevingsvermogen en een actieve opstelling staan bij ons voorop.

Wij begeleiden de verkoop of aankoop van uw woonhuis, verrichten taxaties en leveren adviezen.

Ons kantoor bevindt zich in het centrum van Den Dolder naast één van de meest druk bezochte supermarkten van de regio. Wij zijn er dan ook trots op dat wij kunnen zeggen dat ons kantoor en dus óók onze etalage zich op een A-locatie bevindt!

Graag zijn wij u van dienst!

...en u bent zo verkocht!

Stichtse Makelaar b.v.
Paduaweg 1a
3734 GG Den Dolder

T 030 - 229 1379

F 030 - 229 3484

E info@stichtsemakelaar.nl

I www@stichtsemakelaar.nl

- Verkoopbemiddeling
- Aankoopbemiddeling
- Taxaties o.g.
- Advies

September

26 Sociëteitsavond Vereniging Bosch en Duin e.o.

Lezing door Engely Tersteeg.

Clubhuis Tennisvereniging.

Aanvang: 18.30 uur

Couvert: ongeveer € 7,-.

Van harte welkom, reserveren niet noodzakelijk

Niet geagendeerd

Normaal gesproken niet geagendeerd in de zomer, werd deze takkeling van de bosuil gefotografeerd op 3 juni. In de regel is het uilenjong een van de eerst uitvliegende vogels, vaak eind maart.

Had u het jachtgeluid van de bosuil al gemist deze zomer, toch nog een grote kans dat het ervan komt. De takkeling zoals u hem hier ziet, gefotografeerd door D.G. Waasdorp, blijft zo een hele dag zitten, niet erg hoog, wat vliegen om hem heen. De ouders doen erg hun best om alle gealarmeerde vogels weg te lollen bij hun jong. Lukt dat niet, wordt het jong door eksters en kauwen doodgepikt. Zodra het donker wordt begint zijn jachtles. Als u de bosuil hoort, hoort u er dikwijls meerdere, ouders en jongen. Of er een eerste legsel wellicht mislukt is, is niet bekend.

In oktober krijgt ook deze jonge bosuil de vuurdoop.

Hij mag door, maar niet in het jachtgebied van de ouders.

Het is te hopen dat deze takkeling (er zijn twee jongen) zijn weg weet te vinden, zo laat in het seizoen.

Vereniging Bosch en Duin e.o.

Voorzitter: Rob Meyer

Secretaris: Marion Weisz

secretaris@verenigingboschenduin.nl

Penningmeester: Annelies Schuler

penningmeester@verenigingboschenduin.nl

Kascommissie: Dirk van der Lely

Verkeer Veiligheid en Milieu: Freerk André de la Porte

Ruimtelijke Ordening /Juridische Zaken: Hans Voorberg

Beveiliging: Ludger van Zwetselaar

Sociëteit: Yvonne Dekker

Jeugd: Mariëlle van Overvest

Web Master: Gert Huber

Archivaris: Maarten van der Kloet

Opgeven als nieuw lid (€ 25,- per jaar)

Per e-mail: secretaris@verenigingboschenduin.nl

www.verenigingboschenduin.nl

Archiveren

Archief Vereniging Bosch en Duin e.o. onder de loep

Door de vele actuele gebeurtenissen is het oorspronkelijk voornemen om het archief van de vereniging nu eens goed in kaart te brengen geen prioriteit geweest.

Diverse leden hebben voorgesteld het archief in kaart te brengen, tot op heden verschoonde het bestuur zich van een zinvolle reactie; te druk!

Inmiddels heeft het bestuur Maarten van der Kloet bereid gevonden om de stal van Augustus aan een nader onderzoek te onderwerpen! Heeft u nog documenten of materialen die mogelijk van waarde zouden kunnen zijn voor ons archief neemt u dan contact op met Maarten van der Kloet via archief@verenigingboschenduin.nl

Geluidsoverlast

De Vereniging Verkeersoverlast Vliegbasis Soesterberg (<http://www.vovs.nl/>) meldt dat het gebruik van vliegbasis Soesterberg door Defensie is verlengd tot en met 31 December 2008 door een vertraagde oplevering van benodigde faciliteiten op Gilze Rijen. Op dit moment verzet de Vereniging Bosch en Duin e.o. zich tegen het commercieel gebruik van ons luchtruim door helikopters die commerciële vluchten boven Zeist en Bilthoven maken.

Daarnaast is de Vereniging in toenemende mate bezig met de geluidsoverlast die wordt veroorzaakt door nieuwe vliegroutes boven ons woongebied van en naar Schiphol